

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON
Érkezett:	2010 -08- 3 1
PÉLDÁNY.....	IV.....
MELLÉKLET.....	KÖZTUK.....
FŐLAJSTROMSZÁM: ÜTŐIRATOK.....

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Fővárosi Bíróság útján

Budapest

fellebbezési kérelme

Alkotmányvédelmi Hivatal
1055 Budapest, Falk Miksa u. 9-11.

alperesnek

képv.:

Transparency International Magyarország
1067 Budapest, Garay utca 29-31.

felperes ellen

26.P.21.952/2010. sz. alatt
közérdekű adat kiadása iránti perben

A *Fővárosi Ítéltábla* mint másodfokú bíróság részére
a *Fővárosi Bíróság* útján

Tisztelt *Fővárosi Ítéltábla!*

A *TRANSPARENCY INTERNATIONAL MAGYARORSZÁG* (1067 Budapest, Garay utca 29-31.) *felperesnek* az *ALKOTMÁNYVÉDELMI HIVATAL* (1055 Budapest, Falk Miksa u. 9-11.) *alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított* perében, mint az alperes korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője a *Fővárosi Bíróság 26.P.21.952/2010/8.* sorszám alatt meghozott *ítélete* ellen, a Pp. 233. § (1) bekezdése alapján, a törvényes határidőn belül

fellebbezést

terjesztek elő:

Az Alkotmányvédelmi Hivatal jogszabályi felhatalmazás alapján jegyzéket vezet az államtitkot, szolgálati titkot, alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdeket érintő beszerzési eljárásokban való részvételre alkalmas gazdasági társaságokról.

A Transparency Internationál Magyarország felperes 2010. február 10. napján kelt levelével közérdekű adat kiadása körében kérte az Alkotmányvédelmi Hivatalt, hogy adjon tájékoztatást arról, hogy mely cégek szerepelnek a jegyzékben.

Az Alkotmányvédelmi Hivatal főigazgatója 2010. március 5. napján kelt levelében – hivatkozva a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 48. § (1) bekezdésére - úgy nyilatkozott, hogy a közérdekű adatkérésre vonatkozó tájékoztatást nem áll módjában megadni.

Első fokú ítéletével a Fővárosi Bíróság megállapította, hogy a felperes keresete alapos és kötelezte az alperest, hogy a 15 napon belül a 143/2004. (IV.29.) Korm. rendelet hatálya alá tartozó, államtitkot, szolgálati titkot, illetőleg alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeket érintő, beszerzési eljárásokra való meghívásra alkalmas cégek jegyzékét a felperesnek adja ki.

Az ítéleti indokolásban a bíróság megállapította, hogy az alperes sem a kérelem elutasításakor, sem a perben nem hivatkozott konkrétan arra, hogy milyen indokból tartotta szükségesnek a megtagadást, holott az Avtv. 21. § (2) bekezdése szerint a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát bizonyítani köteles.

Álláspontom szerint a T. elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a fentiekre, hisz az alperes a kérelem elutasításakor megjelölte az Nbtv. konkrét jogszabályi helyét (48. § (1) bek.), ami azt tartalmazza, hogy nemzetbiztonsági érdekből és mások jogainak védelme érdekében tagadja meg a felperes kérésének teljesítését. Ez tekinthető a megtagadás indokának.

Az alperesi képviselő a perben ugyancsak nevesítette, hogy a megtagadás nemzetbiztonsági érdekre hivatkozással történt.

Tisztelt *Fővárosi Ítéltábla !*

A Fővárosi Bíróság elsőfokú ítéletében figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy mind a hatályos törvényi rendelkezések, mind az Alkotmánybíróság által kimunkált alkotmányos elvek is lehetővé teszik az adatmegismeréshez kapcsolódó törvényi alapjogok korlátozását.

Az Alkotmányvédelmi Hivatal, mint jogalkalmazó szerv e hatályos törvényi rendelkezések alkalmazásával jogosan tagadta meg felperes kérelmét, hiszen erre a vonatkozó jogszabályok az alábbiak szerint törvényesen lehetőséget biztosítanak.

A személyes adatok védelméről és közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 19. § (3) bek. egyértelműen kimondja, hogy a közérdekű adatmegismerés korlátozható, ha azt külön törvény engedi, sőt a hivatkozott bekezdés b) pontja külön nevesíti a nemzetbiztonsági érdeket. Már pedig a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény ezt a korlátozást lehetővé teszi. Az Nbtv. 48. § (1) bek. egyértelműen úgy fogalmaz, közérdekű adat megismerésére irányuló kérelem nemzetbiztonsági érdekből, vagy mások jogainak védelme érdekében megtagadható. Az Nbtv. 49. § (1) bekezdése továbbá kimondja, hogy a főigazgatók gondoskodnak az adatokhoz való jogosulatlan hozzáférés, közlés, megváltoztatás, törlés és megsemmisülés megelőzéséről, illetőleg az illetéktelen hozzáférést megakadályozó védelemről.

Ezen túlmenően az Nbtv. indoklása szó szerint azt a magyarázatot fűzi a hivatkozott 48. §-hoz, hogy „ az adatvédelmi törvény által meghatározott lehetőséggel élve jelen törvény lehetővé teszi, hogy a főigazgatók a szolgálatok tevékenységével kapcsolatos közérdekű adatok megismerésére vonatkozó kérelmet a szolgálatok által kezelt adatok, valamint a nemzetbiztonsági tevékenység védelme érdekében megtagadhassák. „ A fent hivatkozott szabályok egymással szorosan összefüggő, egymást kiegészítő, egyértelmű törvényi rendelkezések, ezért erre jogoszerűen hivatkozott az alperes.

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 404.§-a (1) bekezdésének h) pontjában kapott felhatalmazás alapján alkotta meg a Kormány az államtitkot vagy szolgálati titkot, illetőleg alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdeket érintő vagy különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések sajátos szabályairól szóló 143/2004. (IV. 29.) Korm. rendeletet. A Korm. rend. 3. §-a a Kbt.-vel ellentétben *nem említi a nyilvánosságot, mint alapvető, de fontosnak tartja kiemelni, hogy*

- */(3) bek./ a beszerzési eljárásban biztosítani kell az államtitok és a szolgálati titok, az alapvető biztonsági érdek, valamint a nemzetbiztonsági érdek védelmét, illetve a különleges biztonsági intézkedés érvényesítését, továbbá*
- */(4) bek./ A minősített adat védelméhez szükséges jogszabályban előírt személyi, tárgyi és szervezeti feltételek meglétét a Ttv. vonatkozó előírásai szerint az ajánlattételi felhívás megküldése előtt, továbbá az eljárás befejezéséig, illetve a szerződés lejártáig rendszeresen ellenőrizni kell.*
- *Rögzíti továbbá az /(5) bek./ hogy a rendelet szerinti beszerzési eljárásban való részvételére bármely cég referenciaként csak az ajánlatkérő előzetes, írásos engedélyével hivatkozhat.*

A Korm. rend. 5. §-a úgy rendelkezik, hogy az ajánlatkérők a rendelet szerint lefolytatott beszerzéseikkel kapcsolatban kizárólag az ajánlatkérő felett irányítási vagy felügyeleti jogkört gyakorló szerv felé tartoznak adatszolgáltatási kötelezettséggel.

A Korm. rend. 22. §-a alapján bármely cég a jegyzékbe kerülhet, amelynél a nemzetbiztonsági szakvélemény alapján biztonsági kockázati tényező nem merült fel. A jegyzékbe való kerülésről az illetékes nemzetbiztonsági szolgálat dönt.

A *Korm. rend. 2. § 13. pontja* szerint illetékes nemzetbiztonsági szolgálat: a nemzetbiztonsági szolgálatok saját beszerzéseik tekintetében, egyéb ajánlatkérő esetén - a Katonai Biztonsági Hivatal (a továbbiakban: KBH) hatáskörét nem érintve - a Nemzetbiztonsági Hivatal (a továbbiakban: NBH). Egyéb ajánlatkérő haditechnikai terméket érintő beszerzési eljárásában, továbbá mindazon beszerzési eljárásban, amelyben az ajánlatkérő a Honvédelmi Minisztérium vagy a Magyar Honvédség, az illetékes nemzetbiztonsági szolgálat a KBH.

Ha egy cég az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatnál jegyzékbe kerül, erről a szolgálat a többi nemzetbiztonsági szolgálatot tájékoztatja. E tájékoztatás birtokában minden nemzetbiztonsági szolgálat felveszi az érintett céget saját jegyzékébe. Megállapítható tehát, hogy a kiadni kért jegyzékben olyan cégek is szerepelnek, amelyek vonatkozásában *nem az Alkotmányvédelmi Hivatal végezte el az ellenőrzést, így ezen cégek adatainak nyilvánosságra hozásáról érdemben az alperes nem is dönthet.*

A jegyzékben szereplő cégek a jogszabály alapján a nemzetbiztonsági ellenőrzést követő 12. hónap utolsó napjáig kötelesek az előzetes minősítési kérdőívet ismét kitölteni és az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatnak megküldeni. Amennyiben a céggel szemben nemzetbiztonsági kockázati tényező nem merült fel, a cég továbbra is a jegyzéken marad. Abban az esetben, ha nemzetbiztonsági kockázati tényező merült fel vagy a cég az adatszolgáltatási kötelezettségének nem tesz eleget, az illetékes nemzetbiztonsági szolgálat az érintett céget törli jegyzékéből és erről a többi nemzetbiztonsági szolgálatot is értesíti.

Amennyiben a T. Bíróág kötelezné az alperest a jegyzék kiadására, úgy előbb-utóbb megállapítható lenne, hogy az előző listához képest mely cégek szerepelnek továbbra is a jegyzéken és melyek nem. A cégek közül lehetnek olyanok, amelyek újbóli ellenőrzése során biztonsági kockázati tényező merült fel, lehetnek olyan cégek, amelyek átalakultak vagy megszűntek, illetve lehetnek olyan cégek, amelyek nem kívántak a továbbiak során a jegyzéken szerepelni és az ilyen jellegű beszerzésekben ajánlattevői oldalon részt venni. Az, hogy a jegyzéken az előző listához képest, melyik cég milyen okból nem szerepel az nemzetbiztonsági érdekből nem közölhető, és ez adott esetben az *Nbtv. 74. § a) pontjában körülírt fogalom bármelyik fordulatóát kimerítheti.*

Egyébként az alperesi álláspont szerint a jogalkotó az Nbtv. rendelkezéseivel részletes indoklási kötelezettség nélkül, a nemzetbiztonsági szolgálatok főigazgatóira bízta annak megítélését, hogy mi sért nemzetbiztonsági érdeket és mi nem. A részletesebb indoklás ugyanis szükségképpen valamilyen bizalmas adat megismeréséhez vezethetne.

A jogalkotó fentiek alapján tehát nem véletlenül nem deklaráta a nyilvánosságot, mint alapelvet a kormányrendeletben, mint ahogy tudatos a jogszabály 23. §-ának azon rendelkezése is, amely meghatározza, hogy az illetékes nemzetbiztonsági szolgálat csak az *ellenőrzésre nem jogosult ajánlatkérő megkeresésére az adott beszerzési tárgy tekintetében ad tájékoztatást az irányadó jegyzékben szereplő cégekről*, vagyis ezen szervek is kizárólag a jegyzék egy részének megismerésére jogosultak.

A felperes a kormányrendelet alapján nem minősül „ellenőrzésre nem jogosult ajánlatkérőnek”, ezért a jegyzék kiadása részére nemcsak nemzetbiztonsági érdekből, de a Korm. rendelet alapján sem lehetséges.

Megjegyzendő, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatok gazdálkodását, így a beszerzéseket is az irányítási és felügyeleti jogkört gyakorló szervek, valamint az Állami Számvevőszék rendszeresen ellenőrzi.

Álláspontom szerint a Fővárosi Bíróság túlterjeszkedett a törvény által biztosított jogkörén – amikor az alperes erre feljogosított vezetőjének diszkrecionális jogát mintegy felülmérlegelte – és figyelmen kívül hagyva a jogszabályi rendelkezéseket és az Alkotmánybíróság által kimunkált alapelveket, ítéletével teljesen kiüresítette az Avtv. és az Nbtv. hivatkozott hatályos rendelkezéseit, ezzel jogszabálysértő módon járt el és az Alkotmányvédő Hivatalt a nemzetbiztonsági érdekeket sértő jogellenes adattájékoztatásra kötelezte.

Az elutasítás okát tehát a jogszabályi rendelkezésekbe foglalt nemzetbiztonsági érdek érvényesülésének biztosítása indokolja.

Egyébiránt megjegyezni kívánom, hogy a felperes által kért adatok statisztikai jellege miatt nyilvánosságra hozataluk összességében általánosan is sérti a nemzetbiztonsági érdekeket, mert a világ minden titkosszolgálatának alapfeladatkörébe tartozik, hogy felderítse a másik ország titkosszolgálatának információszerző irányait, szervezeti felépítését, anyagi és személyi lehetőségeit, információs rendszerét, annak rendszerezési elveit és tartalmát, hogy ezen rész információkból megfelelő következtetéseket leszűrve azokat sebezhetővé tegye. Alapjában véve az ellenérdekeltségű titkosszolgálatok részére még a legapróbb információ is értékkel bír egy másik szolgálatról, amiből az egyéb információkat összevetve végkövetkeztetések vonhatók le az adott szolgálat tevékenységéről, lehetőségeiről, illetve támadhatóságáról. A szuverenitásuk és a titkos felderítő munka védelme érdekében ezen szolgálatok minden országban a megfelelő törvényi garanciák által meghatározott körben, lehetőleg a nyilvánosság teljes kizárásával végzik speciális szakmai tevékenységüket (ez különösen vonatkozik a nyilvántartási rendszereikre vonatkozó információkra), ezért nem hozhatók nyilvánosságra bizonyos körben még olyan adatok sem, amelyeknek egyébként minősítésük feloldásra került, mégis alkalmasak arra, hogy az adott szolgálat tevékenysége átvilágításra kerüljön

A fentiekől függetlenül megjegyezni kívánom, hogy a hasonló, közérdekű adatok kiadása iránt indított perekben mindeddig az ítélkezési gyakorlat következetes volt és minden esetben jogerősen elutasításra kerültek az ilyen jellegű keresetek. Csak utalnék a perben már hivatkozott 2009. 81 számú BH-ra és a Fővárosi Bíróság jogerős 38.P.24.903/2009/5 számú ítéletére.

Az elsőfokú ítélet indokolásában szerepel, miszerint a felperes hivatkozott arra is, hogy a nemzetbiztonsági érdek a honvédelmi tárca beszállítóival kapcsolatosan is felmerül, azonban a NATO beszállításra alkalmas cégek jegyzéke a minisztérium honlapjáról hozzáférhető.

Megállapítható azonban, hogy az említett cégek jegyzéke nem hasonlítható össze az Alkotmányvédelmi Hivatal által kezelt jegyzékkel, azon oknál fogva, mert a „NATO beszállításra alkalmas cégek jegyzéke” az Észak-atlanti Szerződés Szervezete Biztonsági Beruházási Programja keretében kiírásra kerülő pályázatokon való részvételi jogosultság feltételeiről, a jogosultság megszerzésével kapcsolatos eljárás szabályairól és az eljáró

szervezetről szóló 164/2002. (VIII. 2.) Korm. rendelet alapján nyilvános. Az eljárás megindításához szükséges pályázati dokumentáció, továbbá az éves adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges dokumentációért *ellenértéket kell fizetni*, amely többek között a NATO Beszállítói Információs Honlap működtetéséhez, üzemeltetéséhez és fejlesztéséhez szükséges költségeket is fedezi. A rendelet alapján a jegyzékre felkerült gazdálkodó szervezetek a „NATO Beszállításra Alkalmas” és a „Minősített NATO Beszállításra Alkalmas” emblémákat használhatják üzleti, hivatalos vagy egyéb kapcsolataikban, a határozatok visszavonásáig.

A nemzetbiztonsági szolgálatok által vezetett jegyzékbe való felvételért ellenértéket nem kell fizetni, emblémát nem lehet használni, sőt a Korm. rend. szerinti beszerzési eljárásban való részvételére bármely cég referenciaként csak előzetes, írásos engedélyével hivatkozhat.

A fentiekre tekintettel *kérem a T. Fővárosi Ítéltáblát, hogy Fővárosi Bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - változtassa meg és a felperes keresetét teljes terjedelmében utasítsa el.* Kérem továbbá, hogy a perköltségek viselésére a felperest kötelezni szíveskedjenek.

Budapest, 2010. 08. 30.

Tisztelettel:

Alkotmányvédelmi Hivatal alperes
jogi képviselője